

Skikkelse, hvori det nu foreligger fra Ministerens Haand paa det Grundlag, som det af Folkethinget nedsatte Udvalg havde fundet det rigtigt at fremsætte. Dette vil fremgaa, naar man betragter Betænkningen fra foregaaende Aar, der blev afgiven ved Slutningen, af de Underhandlinger, som vare førte med Ministeren, og som tilsidst navnlig kun vedrørte en eneste Paragraf. Dette Forslag kunde altsaa ogsaa være vedtaget i forrige Samling, og jeg fremhæver dette som en Belysning fra en enkelt Side af den politiske Tilstand, hvori vi nu befinde os. Jeg vil imidlertid ikke undlade at gjøre gjældende, at der ved denne Lov er en færegen Side, som skal og maa fremhæves; den blev allerede fremhævet i forrige Samling, men jeg tør ikke undlade at fremdrage den paany, thi i den ligger Spiren til en Omstændighed ved vor Lovgivning, som maa blive meget byrdefuld for de Folk, som skulle bruge Lovene. Naar disse nemlig blive overlæstede med en Mængde senere Anordninger, vil det have sine Vanskeligheder for de Folk, der skulle bruge den, paa egen Haand at gjøre dette uden at være lovkundige og uden at have de Samlinger, som Ministeriet udgiver, paa rede Haand. Saafarnt det bliver altså meget brugt, at en fra Rigsdagen udkommen Lov overlæstes med en Mængde Bestemmelser om, at flere Punkter i Loven nærmere skulle afgjøres ved Anordninger fra Ministeriets Side; faar den Lov, som er vedtagen af Rigsdagen, et Tilhæng af Anordninger, som gjør det næsten umuligt at have den rette Nytte af den i det daglige Liv. Betragter man saaledes det Lovforslag, som nu igjen er fremkommet, vil man finde, at der i §§ 1, 2, 3, 5 o. s. v. er Tale om Anordninger; det er Anordning paa Anordning. Naar man i forrige Samling, uagtet man fra sit Stæde var rede til at udbgaa disse Anordninger, lod en Del af dem henstaa, var det for at imødekomme paa et saadant Punkt, og fordi man, naar selve Lovforslaget skulde have været udarbejdet paa rette Maade, maatte fra Ministeriets Side have de Forarbejder, hvorved man kunde udbgaa at komme ind paa hele denne Bei med Anordninger, som skulde fuldstændiggjøre en fra Rigsdagen udkommen Lov. At man imidlertid ikke billigede denne Bei, men at man maa advare imod den paa ethvert Trin, hvor den møder, og navnlig her paa dette, hvor der er Tale om en Lov, der skal bruges af mangfoldige Medborgere i det daglige Liv, har jeg anset for aldeles nødvendigt paa dette Trin at gjøre gjældende. Jeg kunde ogsaa fremhæve, at der i Bemærkningerne fra Ministeriets Side er omtalt Dplysninger, som senere ere indhenteede fra anden Side, men som ikke staa i de Bemærkninger, der ledsage Lovudkastet. Vi fra vor Side have anset det for vor Pligt i den korte Tid, Folkethingets Udvalg havde til sin Raadighed for at bearbejde et Forslag som dette, at forhyne det med alle de Dplysninger, vi vare i Stand til at erhverve, for

at det kunde komme til at svare til sin Hensigt. Dertil hører et Forslag om Dampmaskinister og Dampskibsførere, ligesom ogsaa et andet Forslag, der er vedlagt Betænkningen, nemlig om et Tillæg til Loven om Sømæringer. Naar den høitærede Minister har derom udtalt i Bemærkningerne, at han indskrænker sig til at bemærke, „at de i disse tvende Forslag omhandlede Opgaver maa anses at ligge udenfor Justitsministeriets Omraade og hørende den førstnævnte til de Marineministeriet, sidstnævnte til de Indenrigsministeriet underlagte Sager,“ maa det ogsaa her være mig tilladt at gjøre en almindelig Bemærkning. Jeg tror ikke, det gaar an, at den ene Minister saaledes henslyder sig under den anden med Hensyn til Lovgivningsfager, som dog paa det Allernæreste maa høre sammen. Man skulde dog mene, at naar et Forhold som dette skulde ordnes paa en billig Maade, saaledes at det kunde svare til sin Hensigt, var det ikke nok, at de Dnster, der vare fremsatte indenfor et enkelt Ministeriums Grænser, søgtes fyldestgjorte, men at det virkelig var nødvendigt, at Ministeriets Embedsmænd fra forskellige Sider, før Loven blev forelagt og skulde komme ud i en Skikkelse, hvori den kunde tjene Land og Folk, traadte sammen, hvortil de jo have den rigeste Leilighed, en langt rigere Leilighed end Andre, for at det Stof, som nødvendigvis maatte drøftes og sammenholdes, kunde være fuldstændig færdigt, før en saadan Lov forelaa. Det kunde jo nemlig let være, at Loven, saafarnt man her havde drøftet og vedtaget den, maatte gjøres om igjen, naar disse to andre paatænkte Forslag dels fra Søværnministeren og dels fra Indenrigsministeren vare komne til. Dette vilde bevirkte, at der foruden de mulige Anordninger, der kunne hænges paa denne Lov, kom endnu flere Tilhængsler paa den, som da vilde gjøre den endnu vanskeligere og ubrugbarere for Befolkningen. Til disse Bemærkninger skal jeg her indskrænke mig.

J. Nic: Den Udtalelse, der nys fremkom fra det ærede Medlem, der nu satte sig, har foranlediget mig til at begjære Ordet. Det ærede Medlem talte om den Stilling, han tidligere har indtaget i denne Sag som valgt Ordfører for det Udvalg, der var nedsat i forrige Samling, og han udtalte en stærk Behreidelse imod Justitsministeren. Efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem talte om den Enstemmighed, der var tilstede i Udvalget, kunde det let faae Udsende af, at en saadan Behreidelse kunde deles af samtlige Udvalgets Medlemmer. Da jeg ogsaa var Medlem af dette Udvalg, vil jeg i den Anledning gjerne udtale, at det er saa langt fra, at jeg finder Anledning til at rette nogen Behreidelse mod Ministeren, at jeg tværtimod maa takke ham, fordi han ifjor tog Initiativet i denne Sag. Det forekommer mig, at ogsaa det ærede Medlem, der nu satte sig, og som er en varm Ven af For-